

לשנא את ה"מתריע בשער" במקום את המושחתים

יהודה דרורי

עכשיו, כאשר תיבת פנדורה של השחיתויות הגדולות סוף, סוף נפתחת, נשאלת השאלה: האם אנחנו באמת מופתעים? האם לא טמנו את ראשנו בחול והכחשנו בפני עצמנו את השמועות שהגיעו אלינו? ... והאם לא התעלמנו ביודעין או גרשנו מלפנינו את המתריעים בשער.

אני רוצה להתייחס לאדם המוכר למרבית הציבור בשם אריה אבנרי, שזה יותר מארבע עשורים מתריע על נושאי מינהל לא תקין ושחיתות ציבורית, הוא זה אשר הקים שתי עמותות למאבק בשחיתות (אמית"י ואומ"ץ), פרסם לפחות 7 ספרים בנושא ואין ספור כתבות בעיתונים, כאשר אינו חושש מתביעות דיבה, וגם כאשר אלו הגיעו, לא הורשע אף לא באחת.

אני מכיר אותו אישית למעלה מ-50 שנה ואני יודע שאי אפשר לקנות אותו, הוא אדם לפעמים קשה, לפעמים בוטה ולפעמים רך כחמאה, אבל בסיכום הוא בן אדם המאמין באמונה שלמה בשליחותו להוקעת המושחתים, וכאמור עושה זאת בפחות או יותר הצלחה כבר יותר מ-40 שנה.

אריה אבנרי היה במשך שנים יו"ר ועד עיתונאי ידיעות אחרונות, היה יו"ר אגודת העיתונאים בתל אביב, שימש כיו"ר האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל וכחבר נשיאות מועצת העיתונות. הוא קיבל מנשיא המדינה את אות המתנדב בגלל הקמת עמותת אמית"י - פירושו של דבר, שהאדם מקובל הן על השלטון והן על הקולגות שלו כראשון במעלה מבחינה מקצועית ואישית, (אף שהתמיכה מהם הייתה מועטה ביותר למאבקיו...)

לא פעם נשמעו ביקורות כלפיו בעיקר מיחצנים אינטרסנטים ועיתונאים הקנויים ע"י בעלי הון, אבל זה לא הזיז לו. הוא לא היסס לחשוף עתונאים המשרתים בעלי הון בתקשורת והעלה את המונח המדובר כיום של "הקשר בין הון ושלטון".

אריה אבנרי היה במשך שנים רבות עיתונאי חוקר מספר 1 ב"ידיעות אחרונות" עד שבעל העיתון ראה בו נזק לעסקיו הפרטיים, ומכיוון שלא יכל לפטרו, השאיר אותו שנים במשכורתו מבלי שפירסם מילה אחת מתחקיריו ומאמריו. לפני כן אבנרי טיפל בשחיתות המפא"יניקית ובזו החרדית, בתחלואי ש"ס, ובחנפנות חכי"ם ושרים לשועי הארץ. נציין שכבר לפני 25 שנה הוא עלה על משפחת שרון, על אהוד אולמרט ועל הירשזון, אבל המערכת המשפטית והמשטרית לא מיהרה (בלשון המעטה) לטפל בחשיפותיו...היום אנו מגלים לאן הידרדרו הדברים.

אריה אבנרי הוא אדם לא אהוד בקרב הציבור מפני שאף אחד לא אוהב את מי שמפיץ חדשות רעות..הממסד העיסקי שונא אותו כי הוא לא מקבל שוחד ולא מוכן לשתוק ונציין רק כי בשעתו הופעל עליו מכבש ענק שלא יפרסם את ספרו "הגביר" על הרב שפירא ("המנכ"ל של המדינה"), מה שהביא לפסיקה מקדמית של בית המשפט העליון אשר קבע מקדמית שזכות הצבור לדעת גוברת על "שמו הטוב" כביכול של האדם.

במשך שנים הוא מממן מכיסו את רוב פעילותו, את הוצאות ספריו ואת ניהול עמותותיו. (כי מי יתרום לו? בעלי עסקים? המדינה?). לטוב ולרע חשוב שאדם כזה חי ופועל בתוכנו, כי כל עוד הוא קיים ופועל, אנחנו לא נהיה רפובליקת בנות.